

Verslagje van de CTN-Trial te Apeldoorn.

De jongens van Apeldoorn hebben hun terrein groter gemaakt. Een hele kantine met terras eraf en het terrein is weer een paar bergjes groter. En het lijkt gelijk een heel stuk groter, en onbekender. En het nieuwe terras met zicht op het terrein ziet er een stuk gezelliger uit. Helaas hebben we er geen fotootje van om dit aan de luitjes die er niet waren te laten zien. De 70 deelnemers en nog een aantal bezoekers hebben het wel gezien.

Zoals gewoonlijk is het een gezellige trial op het kleine terreintje met lange non-stops. En dat was voor menigeen een probleem, want er vielen een hoop vijven op onverklaarbare rondes en personen. Meestal was men de weg kwijt. Het bestuur van Apeldoorn gaat de volgende keer de coördinaten meegeven zodat het met de Tom-Tom een stuk eenvoudiger wordt. Maar ja, dan gaat het wel meer op een puzzeltocht lijken en dat is niet de bedoeling. Overigens is hulp of steun gebruiken een goede bron voor strafpunten.

Er waren weer nieuwe deelnemers en het deelnemersveld was deze keer zelfs internationaal. Wim van Boven had al twee jaar een mooie HH-BSA. En nu heeft hij de fiets rijdend. Hoewel de eerste keer de motor er nog niet helemaal aan gewend was om het een wedstrijd vol te houden. Of was het iets met slechte benzine? Maar het zal ongetwijfeld met elke wedstrijd beter worden voor motor en berijder. Helaas hebben we Meneer Machy uit Wallonië niet kunnen vragen hoe hij in Apeldoorn verzeild is geraakt, maar we hebben wel begrepen dat hij er lol in heeft gehad en ons

verzekerde dat hij vaker zal komen.

We hebben van Machy geen goede foto, net als van Huub van Haazedonk met zijn Kreidler. Maar nu jullie de Kreidler gezien hebben weten jullie ook dat Huub de berijder is. Huub is van het type dat rustig begint. In het witte spoor en

slechts twee enen in de wedstrijd. Maar het ging al zoveel beter dat hij na afloop het blauwe spoor is gaan kijken en gaan rijden. En dat zag er best strak uit. We zullen hem een paar aanwijzingen kunnen geven bij gelegenheid en dan gaat hij als een speer door de non-stops.

Wat de trial te Apeldoorn wel duidelijk maakte was dat je veel gelegenheid had om met elkaar te praten, want de wachttijden waren soms behoorlijk. Nou is dat voor de hand liggend met 70 deelnemers en zes secties. Dat de non-stops nogal lang waren doet er minder aan af omdat er met meerdere mensen gecontroleerd werd. Iedereen was deze keer zowat dezelfde tijd klaar.

De heren van Apeldoorn verontschuldigde zich dat het –ondanks hun moeite ervoor- niet goed gelukt was, om er een moeilijker trial van te maken. Maar waarschijnlijk hebben veel mensen angst voor hoogten. Er zaten overal wel krappe bochten en hoogteverschillen in de secties. Maar nergens was (en kon) het gevaarlijk worden. Iedereen had het idee dat je alles onder controle kon houden en het bochtenwerk is wel in orde. Dus dan blijft er de hoogte over als probleem en zeker als daar een bocht voor of op de helling ligt.

Na afloop van de wedstrijd bleven velen nog even voor de uitslag en om te kletsen en te genieten van het zonnetje.

De familie van der Wal zat de wedstrijd nog wat te evalueren in afwachting van de uitslag en enkel familie waren aan het zonnen op het terras.

En in de schaduw stonden twee mensen te praten bij de Suzuki van Opa Lussink. Erik had deze keer een knal gele motor, niet de vertrouwde Fantic. Hoewel er wel eentje als back-up in het busje stond, want je weet maar nooit met die nieuwe dingen.

Al snel kwamen er wat mensen bij om dat aparte geval te bepraten. En het werden er steeds meer. Totdat de daguitslag voorgelezen zou worden, toen kreeg de motor weer de rust die hij verdiende na zo'n zware inspanning.

Resumerend van de wedstrijd kan men zeggen dat er menigeen een spoortje hoger is gaan rijden (maakt niet zoveel uit, want men kan op het eind in één klasse gewaardeerd worden). En het andere wat opviel was dat mensen een vijf kregen omdat ze een pijltje gemist hadden of de weg kwijt waren.

In het gele spoor was een vijf dodelijk voor een goede klassering. Eigenlijk elk voetje want het waren er niet veel. Kijk je bij de Twin-shockers dan zie je weinig punten bij de eerste vijf, maar ook Herbert met de BSA (2 x 1) en Arnold met de Enfield hadden ieder twee punten.

Rest ons enkel nog om de mensen van Apeldoorn, met de uitzetters, de controleurs en knippers hartelijk te danken voor een dagje gezellig stoeien op hun terrein.
Tot volgend jaar.

